

آشنایی با ویروس ابولا

واحد ایمی، بهداشت و محیط زیست

بایز ۱۳۹۳

ابولا چیست؟

بیماری ابولا یک بیماری ویروسی است این ویروس از خانواده فیلوویروس هاست که پس از ورود به بدن، نوعی بیماری تب دار و خونریزی دهنده ایجاد میکند که در ۵۰ تا ۹۰ درصد بیماران علامت دار به مرگ خواهد شد. البته از ۴ گونه ویروسی ابولا یک نمونه بدون علامت است که منجر به مرگ نیز نمی شود. نام ویروس این بیماری از یکی از رودخانه‌های کشور زئیر، که امروزه جمهوری دموکراتیک کنگو نام دارد، گرفته شده است. این بیماری برای اولین بار در کشور کنگو دیده شد. پژوهشگران بر این باورند که ویروس ابولا از طریق حیوانات به انسان سرایت میکند و معمولاً در بدن جانوری زندگی میکند که در قاره آفریقا سکونت دارد.

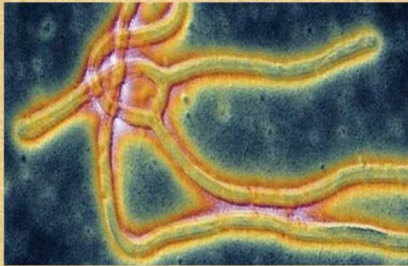
راههای انتقال یا انتشار ویروس ابولا:

این ویروس از طریق تماس با خون یا مایعات بدن حیوان آلوده منتقل می‌شود که معمولاً شامل میمون‌ها و یا خفاش‌های میوه‌خوار هستند. انتقال بیماری از طریق هوا هنوز در محیط طبیعی به ثبت نرسیده است. دانشمندان بر این باورند که خفاش‌های میوه‌خوار بدون این که مبتلا به این بیماری شوند، می‌توانند ویروس آن را با خود حمل کنند و انتقال دهند. پس از آنکه فردی به این ویروس

شد انسانهای دیگر را آلوده میکند. یکی از راههای انتقال عفونت بین انسانها، تماس مستقیم با خون و ترشحات بدن فرد آلوده است که معمولاً در بین اطرافیان بیمار که سعی در نگهداری و پرستاری او دارند، رخ میدهد.

علائم بیماری ابولا:

علائم این بیماری شامل تب، اسهال شدید و استفراغ میباشد. اولین و مهترین علامت ابولا تب بالای ۳۸.۶ درجه میباشد که متعاقب آن، فرد مبتلا به سردرد شدید، دردهای عضلانی، ضعف شدید، اسهال، تهوع، درد شکم

بخصوص در ناحیه معده، بی‌اشتهایی و در موارد شدید و پیشرفته آن، مبتلا به خونریزی گوارشی و پوستی نیز میگردد.

تشخیص:

تشخیص زودرس تب خونریزی دهنده ابولا دشوار است چرا که علائم اولیه آن مثل خارش و قرمزی چشم و بثورات پوستی، در بیمارهای دیگری که شایعتر هستند نیز دیده میشود. اگر پزشک به این بیماری مشکوک شود باید فوراً از بیمار آزمایش خون بعمل آورد. اگر بیمار اسهال خونی نیز داشته باشد، آزمایش مدفوع نیز باید انجام شود.

درمان:

هیچ درمانی تاکنون برای بیماری ویروسی ابولا وجود ندارد، مراقبت‌های این بیماری شامل حفظ وضعیت طبیعی بدن، جلوگیری از دست دادن مایعات بدن و تامین آن، مقابله با کم‌آبی، مصرف داروهای ضد انعقاد خون در اوایل عفونت و جلوگیری از خونریزی، کلینیک درد، استفاده از آنتی بیوتیک و آنتی میکوتیکس، کنترل سطح اکسیژن بدن و درمان عفونت‌های ثانویه میباشد.

این بیماری معمولاً در مناطق گرمسیری کشورهای جنوب صحرا آفریقا شیوع پیدا می‌کند. از سال ۱۹۷۶ (که اولین مورد این بیماری شناسایی گردید)، تا سال ۲۰۱۳ کمتر از ۱۰۰۰ نفر در سال مبتلا شده‌اند.

نشانه‌ها

- تب
- گلو درد
- سردرد شدید
- درد عضله
- ضعف شدید
- استفراغ
- اسهال
- اختلال در کبد و کلیه
- خونریزی داخلی و خارجی

نقاط هدف در بدن

- کبد و سلول‌های آن
- سلول‌های اندوتلیال که پوسته رگ‌های خونی را تشکیل می‌دهد.
- فاگوسیت‌ها، سلول‌های خونی که اجزای خارجی را جذب می‌کند.

بزرگ‌ترین مورد شیوع این بیماری تاکنون مربوط به شیوع آن در غرب آفریقا در سال ۲۰۱۴ است که تاکنون ادامه داشته و مردم کشورهای گینه، سیرالئون، لیبیا و احتمالاً نیجریه به این بیماری مبتلا شده‌اند. تا ماه آگوست سال ۲۰۱۴ بیش از ۱۶۰۰ مورد ابتلا به این بیماری شناسایی شده است. تلاش‌ها برای تهیه هیچ واکسن این بیماری ادامه دارد، اگرچه تاکنون هیچ واکسنی برای آن تهیه نشده است.

پیشگیری:

پیشگیری از تب خونریزی دهنده ابولا در آفریقا با دشواریهای چندانی روبروست. به دلیل آنکه هویت و محل زندگی منابع ایجاد ابولا ناشناخته است تنها چند راه ابتدایی برای پیشگیری از بیماری پیشنهاد شده است. اصل مهم در پیشگیری از آلوده شدن پرهیز از تماس مستقیم با بیمار است.

اگر مواردی از بیماری مشاهده شود اولین کسانی که باید بسیار مراقب خطر باشند کارکنان مراکز بهداشتی-درمانی هستند. این افراد باید از پوشش کامل، ماسک، دستکش و عینک استفاده کنند. هدف از این کار ممانعت از آلوده شدن با خون و ترشحات بدن فرد آلوده است.

